

[Arbejdsministeren]

arbejdsmarkedets og erhvervenes organisationer.

Til gengæld takker jeg hr. Ib Christensen for støtten til mit ændringsforslag og vil ligesom hr. Ib Christensen understrege over for de borgerlige partier de oplysninger, der ligger i besvarelsen til arbejdsmarkedsudvalget om de norske erfaringer med den særlige sanktionslovgivning, man har i Norge – og som man skal være opmærksom på supplerer et ikke nær så effektivt virkende fagretligt system som det, vi kender til i Danmark.

Må jeg slutte med at sige, at til trods for at vi kan være uenige om enkeltheder i ændringsforslagene, er jeg fortsat af den opfattelse, at det er et positivt træk, at et så bredt flertal, som tilfældet vil være omkring denne lovgivning, vil stå bag gennemførelsen ved tredje behandling. Det vil jeg gerne sige de pågældende partiers ordførere tak for.

Enggaard (V):

Arbejdsministeren var på ny inde på spørgsmålet om sanktioner og benyttede lejligheden til endnu en gang at afvise, at regeringen ville gå ind i den tankegang. Det samme gjorde hr. Ib Christensen med stærke ord, idet han henviste til tal, som er givet udvalget under dets arbejde, om erfaringerne fra Norge. Hvorfor er tallene for overtrædelser af en tilsvarende norsk lovgivning så relativt små? Det er de efter min opfattelse i første række, fordi man i Norge har sanktioner.

Jeg tror, man skal passe på ikke at kompromittere denne lovgivning. Det, der kan risikere at kompromittere lovgivningen – og dermed også mulighederne for en fornuftig videreførelse – vil være, hvis de lovlydige grupper føler sig holdt for nar i forhold til mere aggressive grupper. Det beder jeg arbejdsministeren tænke over, for vi skal jo videre efter denne dag.

Arbejdsministeren kan i dag godt glæde sig over, at han kan få vedtaget sine ændringsforslag og få afvist andre ved hjælp af skiftende flertal, som ikke har noget at gøre med den parlamentariske basis, regeringen til sin tid alligevel vil være nødt til at arbejde med.

Grethe Fenger Møller (KF):

Arbejdsministeren brugte ret stærke vendinger, da han afviste vores ændringsforslag om sanktionerne. Det er egentlig mærkeligt. Arbejdsministeren sagde bl. a., at forslaget var vanskeligt at administrere, at det var psykologisk uforklarligt. Det forstår jeg ikke, for hvad er det, vores ændringsforslag går ud på? Loven siger, at aftaler om lønstigninger er ugyldige. Vores ændringsforslag går ud på, at ministeren skal sikre, at loven bliver overholdt. Er det vanskeligt administrerbart, er det psykologisk uforklarligt? Så siger vi, at hvis loven bliver overtrådt, skal der være sanktioner, ikke i form af hæftestraf, som nogen har sagt her fra folketingets talerstol, men i form af bøde. Vi siger, der skal være et nævn, bestående af repræsentanter for arbejdsmarkedets parter og et medlem udpeget af arbejdsministeren, der skal pådømme disse sager og kunne idømme en bøde, og at man, såfremt man er utilfreds med dette nævns afgørelse, skal kunne gå videre til det almindelige retslige system. Er det vanskeligt administrerbart, er det psykologisk uforklarligt? Jeg forstår ikke arbejdsministerens stærke afvisning.

Også hvad angår arbejdsministerens ændringsforslag blev der brugt mange ord på at forklare, hvad der skulle ligge i det. Jeg synes egentlig, at arbejdsministerens udtalelse i den forbindelse var fantastisk usaglig, hvis jeg må have lov til at sige det, for arbejdsministeren brugte som begrundelse for sit forslag, at det skulle komme lønmodtagere til gode, at det var ufaglærte, at det var kvindegrupper, og at det var kvinder, der var dårligt aflønnet, således at man, hvis man var imod arbejdsministerens forslag, altså også var imod, at disse ufaglærte kvindegrupper, der var dårligt betalt, skulle have en overenskomst og skulle have en ordentlig løn. Det er jo ikke det, det drejer sig om.

Når vi vedtager en lovgivning om lønstop, vil denne lovgivning gå ud over mange, og alle de, den rammer i gyldighedsperioden, vil føle, at det er uretfærdigt, at netop de bliver ramt af et lønstop. Måske skulle de have haft en anciennitetsstigning på det pågældende tidspunkt, og de vil føle, at det er urimeligt og uretfærdigt, at netop de bliver ramt.

Men hvis vi skal have et lønstop, må det også betyde, hvis loven overhovedet skal have nogen virkning, at dette lønstop er totalt, og det må også være afgørende, at lønstop-